

Doina Oltului

Nicu Hăloiu

Doina Oltului

Se duce Oltul la vale
Și adună-n apa lui,
Bocetul românului,
Cântec trist, umplut cu jale
Să-l arunce-acolo-n mare,
Că e marea nimănui,
Dar e neagra tuturor,
Tuturor românilor,
Ce plâng după țara lor!

...

Că țara ce-au avut odată
Horea Cloșca și Crișan,
Este astăzi ocupată
De cei care i-au tras pe roată,
Că-i trădată de golani
Și vândută pentru bani
Și românii-n țara lor
Au ajuns străini sărmani,
La mila stăpânilor!

...

Du-te Oltule la vale,
Ia cu tine-ntreaga jale
Strânge lacrimi, fă-te mare
Și răstoarnă totu-n cale,
Să se-audă pân-la cer
Jalea celor care pier
Și care dreptate cer,
Du-te către marea largă
Și revarsă-ți apa neagră
Apa care-a adunat
Jalea ce s-a revărsat
Dintr-o țară care piere
Și strigă tare, cu putere
Că e plină de durere,
Du-te Oltule și cere
De la Dumnezeu dreptate,
Pentru țara care piere,
Iar de nu vrea să te-asculte,
Strânge jale, lacrimi multe
Fă-te mare și-adu moarte!